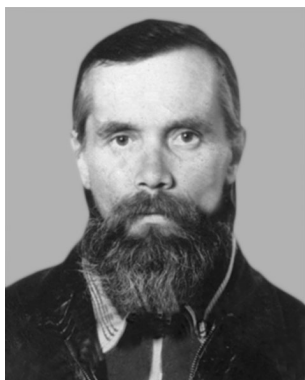

С. М. Бушак

Марусенко Володимир Володимирович

МАРУСЕНКО Володимир Володимирович (06. 03. 1947, м. Очаків Микол. обл. – 15. 04. 2012, Київ) – живописець, монументаліст і педагог. Член НСХУ (1989). Закін. Київський художній інститут (1972; викл. В. Костецький, О. Сиротенко, Т. Яблонська). Працював у ньому 1973–79 викл.; 1980–95 – монументаліст об'єдн. «Художник» (Київ). На творчій роботі. Учасник всеукр., зарубіж. мистецьких виставок від 1987, зокрема «Сучасне українське мистецтво. Нові імена» (Відень, 1991), «Сто українських митців світу» (Київ), «Виставка європейських галерей» (м. Падуя, Італія; обидві – 1992). Персон. – у Києві (1993). Основні галузі – станк. і монум. живопис. Для ранніх творів М. характерні швидка (часто в один сеанс) імпровізац.-експресивна манера письма з деформацією форми, динамікою пульсуючих мазків і протиставленням актив. кольорів. Пізніше прийшов до прозорої провітленості композиції на основі монументалізації форми в традиціях православ. візант. і києворус. живопису, твор. засвоєння і продовження здобутків школи М. Бойчука. У портретах сучасників, не фіксуючи фотогр. подібності, відтворював психол. схожість образу, акцентуючи увагу на гол. рисах характеру, зовнішності та манерах. М. матеріалізував глибокі нац. архетипи. Філософію його творчості вирізняє пантеїст. сприйняття світу, божественна любов, розлита у всьому Космосі. Для акварелей М. характерні віртуозність колористич. мислення, лаконізм тех. засобів та уміння поєднати графічність малюнка з тонкими розтяжками напівмонохром. тонів. У них відчувається захоплення митця мистецтвом Японії та Китаю. Зробив знач. внесок у відродження традиц. узбец. монум. мистецтва під час худож. оздоблення у м. Ургенч (Узбекистан) фасадів

міськвиконкому (мозаїка на рельєфі, 1983, разом із М. Кутняховим і К. Косаревським), технікуму гідромеліорації (розписи на керам. плитці, 1985). Розписував і реставрував православні храми. Окремі полотна зберігаються в приват. зібраннях Росії, Австрії, Італії та США. Серед учнів – Ю. Баранов, С. Бушак, П. Кедровський, К. Косаревський.

Фотоілюстрації

Основні твори

фрески на сходах правого крила худож. інституту (1972); темперні розписи – «Військовий зв'язок» (1973), «Яблуня» (1987, гуртожиток буд. технікуму); розписи та вітражі в Інституті отоларингології (1980, співавтор К. Косаревський; усі – Київ); розписи та реставрація соборів Серафима Саровського (м. Курськ, РФ, 1990-і рр.) і Михайлів. Золотоверхого (Київ, 1998–2000, образи св. Бориса та Гліба, Варвари і Михаїла); живопис – «В. Дмитровський» (1976), «Дівчина» (1977), «Катя» (1982), «Біля яблуні» (1989), «Вінчання», «Дощ втілень», «...Тому жени смуток від серця свого...», «Тілець», «Макаріївська церква» (усі – поч. 1990-х рр.), «Снітинка» (1990), «Сльози св. апостола Петра» (1991), «Снітинська пастораль» (1992), «Зима» (1993), «Рідне», «Видіння баби Єлисавети» (обидва – 1994), «Кур'єр В. Кудрявцев» (2009); цикл «Дитячі ігри» (1989); акварелі – «Діна», «Вид на гору Зуб», «Сюрюк Ая» (усі – 1987).

Рекомендована література

1. Бушак С. Під знаком Риб // ОМ. 1998. № 1;
2. Сердюк О. Володимир Марусенко // Сучасне укр. мистецтво. Нові імена: Каталог. К.; Відень, 1992.

Бібліографічний опис:

Марусенко Володимир Володимирович / С. М. Бушак // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2018. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-65739>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).